

havien rebut! És clar que a dia d'avui enviar-se una carta pot semblar fins i tot anacrònic, en canvi per a ells els semblava una gran descoberta. Mai no n'havien rebut cap que no fos alguna notificació d'expulsió als centres d'acollida un cop superat el permís o l'edat mínima per fer efectiva una deportació.

Tractar amb aquests adolescents és donar compliment a un dels lemes del Casal, "Persones per a persones". Però no tot és tan fàcil com sembla. Cal posar-se límits a aquesta empatia de què us parlava al principi. Malauradament no ho podem resoldre tot, cal ser conscients que estem fent una tasca de suport al seu aprenentatge, a la seva formació i res més, que Déu n'hi do. No podem emportar-nos els seus problemes ni voler-los solucionar pel nostre compte. Seria un error.

Els dos cursos següents els vaig passar fent reforç a alumnes de cicle inicial de primària. La tasca consistia a anar-los a recollir a l'escola i acompanyar-los al local del Casal. Un cop allí, es rentaven les mans i berenaven. Un cop havien acabat, procuràvem que es rentessin les dents i se'ls oferia que triessin un joc fins a l'hora de començar el reforç. Amb grups molt reduïts a càrrec d'un voluntari i supervisats per un tècnic o tècnica del Casal, començava l'estona de reforç.

Poc després em vaig incorporar a un projecte ja en funcionament, "L'Escola suma esforços!". Es

tracta de crear i anar ampliant una xarxa d'escoles amigues del Casal per impulsar, mitjançant els convenis, espais de trobada i col·laboració entre aquestes i nosaltres. Ens desplaçem a les escoles i expliquem a l'alumnat en què consisteix el projecte del Casal i com poden col·laborar-hi com a voluntaris, els convidem a visitar el Casal, perquè vegin la realitat social que a Barcelona tenen a la vora..., i el que en podran treure si se n'encomenen. La Institució Cultural del CIC forma part d'aquesta xarxa d'escoles amigues.

La felicitat de sentir-se útils i de formar part d'un projecte que va més enllà de la quotidianitat de les seves vides, l'alegria amb què es desenvolupen totes les accions que s'hi porten a terme, i finalment, la gratitud que expressen els ulls d'aquells nens i nenes, joves i adolescents que no han tingut les mateixes oportunitats que la majoria de nosaltres: *tant per tan poc!*

<https://www.youtube.com/watch?v=NVW9tjclHzI>
<https://www.youtube.com/user/CasaldelsInfants1>

Educació, societat i valors

La Fundació Laia Mendoza i l'Escola Thau Sant Cugat. Un vincle de disset anys!

Roger Garcia
Cooperant a Vedanthangal i antic
professor d'anglès de Thau Sant Cugat

La Fundació Laia Mendoza i l'Escola Thau Sant Cugat han creat un vincle, que demostra que la implicació social dels joves sí que és possible. Us en farem cinc cèntims.

La Fundació Laia Mendoza neix l'any 2005 amb la voluntat de fomentar el desenvolupament social i econòmic de Vedanthangal, un poblat d'uns 4.000 habitants que es troba a uns 80 quilòmetres al sud de Chennai, capital de l'estat de Tamil Nadu, al sud-est de l'Índia. Segons dades del govern local, el 70 % de la població de la zona pertany a les classes més desfavorides de la societat: les *scheduled castes* i les *scheduled tribes* (les castes i tribus més baixes).

A dia d'avui, la fundació hi té diversos projectes en actiu: sanitat, educació, esports, construcció, formació de dones i d'altres. També col·labora amb altres ONG índies que treballen pel desenvolupament en zones pròximes.

El projecte educatiu de la fundació té com a objectiu principal la millora de la qualitat de l'ensenyament a la zona de Vedanthangal. Gestiona 16 escoles de reforç, uns 530 alumnes i a més col·labora en les

escoles del govern tant en infraestructura (pupitres, latrines, murs, etc.) com en professorat (a les escoles primàries la fundació es fa càrrec dels sous dels professors que reforcen l'equip pedagògic dels centres i permet fer més desdoblaments per evitar la massificació a les aules).

Les escoles de reforç són espais on els alumnes fan deures i miren de consolidar els conceptes adquirits a les escoles de primària i secundària del govern. A Vedanthangal, algunes famílies, preocupades pel baix rendiment escolar dels seus fills i filles, van sol·licitar aquests espais a la fundació.

Lluís Compte (coordinador de la Fundació Laia Mendoza a Vedanthangal) i el seu equip van habilitar els primers espais i van començar a treballar per aconseguir que les xifres d'assistència tinguessin la regularitat envejable que tenen avui. Des de mitjan 2008 i fins al mes d'abril del 2009, a Vedanthangal hi havia dos voluntaris vinculats al món de l'educació dedicats exclusivament a supervisar el projecte educatiu i a millorar-lo en tot el que fos possible: Anna Amado, treballadora social, i Roger Garcia, antic professor de l'Escola Thau Sant Cugat en qualitat de professor d'anglès de secundària.

Foto: Pep Àvila

El dia a dia a Vedanthangal ens va fer veure la necessitat de crear un racó de material per a les aules de reforç. La idea era poder garantir un mínim de material escolar bàsic i, sobretot, fornir les aules amb material de consulta (diccionaris, enciclopèdies, atles, mapes i jocs pedagògics) i de préstec (llibres de contes).

El curs 2009-2010, es va crear el vincle amb l'Escola Thau Sant Cugat amb un projecte solidari que permetés recaptar fons per al *material corner*. Eva Ricart (presidenta) i Mia Mendoza (cap de projectes) van anar a l'escola a presentar la Laia Foundation, la seva tasca i la necessitat detectada. Ràpidament es va organitzar un comitè de solidaritat que es va encarregar de crear activitats que poguessin recaptar fons: es van crear i vendre postals de Nadal, es va organitzar una exposició fotogràfica a l'Escola, amb fotografies de Pep Àvila, amb visites guiades fetes pels integrants del comitè, es van vendre llibres elaborats per la fundació, i l'AMPA, amb una diligència impecable, va preparar una tómbola que, gràcies a la generositat de pares i mares de l'Escola, va recaptar una xifra que en total va sobrepassar de llarg la nostra petició, fet que va permetre ampliar la llista de material disponible per a cada aula de reforç.

Després de constatar l'esforç i les ganes amb què tants pares, mares, professores i sobretot alumnes es van prendre aquest repte, l'Escola va decidir fer una xerrada a la Casa de Cultura de Sant Cugat per explicar aquesta experiència i vincular-la amb la implicació social dels joves. Va quedar ben palès que els joves sí que es mouen quan senten a prop una causa justa per la qual lluitar.

La feina, però, no s'ha acabat. Tots nosaltres sabem molt bé que en educació no serveix de gaire semblar llavors si no ens assegurem de fer tot el sigui

possible perquè creixin. I això és impossible aconseguir-ho sense una feina constant i sense els mitjans que, com per exemple ara farà disset anys, l'Escola Thau Sant Cugat va voler proporcionar.

Volem destacar que aquest projecte el van dur a terme, de manera simultània, tots els agents educatius: professors, alumnat, famílies i l'Àrea d'Educació i Cultura de l'Ajuntament de Sant Cugat.

(novembre de 2008 - abril de 2009)

La meva experiència amb la Fundació Laia Mendoza i l'Escola Thau Sant Cugat

Pep Àvila
Fotògraf

Organitzar conferències i exposicions a l'entorn del dia a dia en aquella part de l'Índia i poder explicar la tasca que hi du a terme Laia Foundation ha estat clau per assolir una implicació exemplar del professorat i de l'alumnat. He estat testimoni directe dels diferents projectes (sobretot educatius) de la fundació i puc donar fe del bon ús que es fa de cada donatiu.

Aquest esforç que fa l'Escola per difondre valors de solidaritat és una llavor plantada en cada alumne per crear consciència de les diferències socials, culturals i econòmiques que conviuen en aquest món global on vivim.

Personalment m'ha commogut molt l'interès que he percebut en tots els cursos i totes les edats per entendre una realitat tan llunyana i diferent.

Educació, societat i valors

Una experiència compartida: entrevista entre dues voluntàries de Vedanthangal Sangam Laia Foundation (Fundació Laia Mendoza)

Mariona Sorrosal, alumna de quart d'ESO de Thau Sant Cugat i voluntària a l'escola per a Laia Foundation, entrevista a **Carlota de Sojo**, antiga alumna de Thau Sant Cugat, voluntària a Laia Foundation amb l'experiència a l'Índia.

> Per quins motius vas anar a l'Índia?

Per ganes de conèixer l'Índia i la seva realitat.

> On vas viure? Quan de temps hi vas estar?

Érem set voluntaris que vivíem en una casa al costat de la guarderia de la fundació, i els nens petits venien a despertar-nos. Tothom hi podia anar lliurement. En total hi vaig ser un mes: tres setmanes al camp de treball i després una setmana de ruta amb dos voluntaris més pel sud de l'Índia.

> Què vas fer per ajudar?

Anar a les escoles i, a les hores de pati, fer activitats de lleure amb els nens. Després de classe, hi havia unes aules de repàs on fèiem algunes activitats amb aprenentatges. També netejàvem i pintàvem la casa on dormíem.

> Com us comunicàveu?

Amb anglès, però sovint no ens acabàvem d'entendre. Però el coordinador sabia una mica de tamil, que és la llengua que es parla en aquella zona.

> Què senties quan veies que havies ajudat a algú que realment ho necessitava?

Ells també em van ajudar molt a mi, a conèixer el seu diferent estil de vida, i estava contenta que ells ho estiguessin encara més. És difícil dir-ho amb paraules. Veure que allò que estàs fent serveix d'alguna cosa, i a més a més la gent d'allà són molt agraïts i molt hospitalaris.

> Creus que es donen suficients diners per cobrir tot el que necessiten o encara queda molt per fer?

Crec que es necessiten més diners per tenir més recursos i poder desenvolupar més projectes educatius. Però penso que són capaços de molt amb pocs diners.

> Aquelles persones, malgrat que tinguin una vida precària, són felices?

Crec que sí. El somriure dels nens és el que més impacta, i més a mi. A l'Índia hi ha gent molt precària i gent molt rica. Les desigualtats es veuen molt, fins i tot en un sol poble. A les ciutats encara es nota més. Les cases no solen tenir mobles, com a molt algunes prestatgeries. Les parets eren plenes d'imatges de déus i els terres, molt decorats. Molts cops no tenien ni llits i dormien al terra amb estoretes sense cap problema. A més a més, els nens no tenien joguines i jugaven entre ells, molts cops imitant els adults. Un dia vaig anar a un ritual religiós, on penjaven els homes pels peus, cap per avall, i feien una cosa amb la boca. Doncs un dia em vaig trobar uns nens penjant-se així pels arbres imitant-ho.

> Aquesta experiència t'ha marcat molt? Per què?

Sí, veure un altre lloc completament diferent i una altra manera de viure, trenca la normalitat. Això no vol dir que sigui dolent. A més, perquè aquí tenim tant que de vegades ens oblidem de somriure i ser feliços.

> Penses que aquí la gent està poc conscienciada?

Penso que potser la gent sap que no és el mateix viure aquí que a diferents llocs de l'Índia, però no fan res per ajudar, hi ha una manca de solidaritat.

> Hi ha una bona educació? Hi ha oportunitats d'anar a la universitat?

Els pares ni es plantegen que els seus fills vagin a la universitat. Les noies molts cops deixen els estudis

per ajudar a casa. A més, sovint l'escola i la feina són secundàries ja que les necessitats bàsiques poden fallar, com per exemple que la casa s'hagi d'arreglar per alguna tempesta.

> Què creus que podem fer nosaltres des d'aquí?

El projecte de l'Escola Thau és bo, ja que és una ajuda per a ells i és necessari. Fins i tot, si la fundació necessita voluntaris, s'hi pot col·laborar. Convé estar informat de com es viu allà i de què està passant, ser conscient que hi ha una desigualtat. És important aprendre molt d'ells.

> Ens pots explicar alguna experiència que et va impactar?

Un dia era al poble i vaig veure un senyor gran que va venir cap a mi i em va començar a parlar en anglès. Em va agafar la mà, em va mirar les línies i em va preguntar per què era allí. Recordo molt com em mirava amb uns ulls blaus impressionants.

> Creus que hi tornaràs? Per què?

Sí, perquè m'he quedat amb ganes de més. L'Índia és enorme i també m'agradaria anar a altres llocs per fer voluntariat.

> Si haguessis de definir aquesta experiència amb una paraula, quina seria?

Increïble, impressionant. Com he comentat abans, amb ganes de més, sobretot. Aquest viatge era un primer pas per descobrir i conèixer. Però s'ha de dir que les ciutats són molt brutes i hi ha molts bitxos.

> Si l'escola no hagués proposat aquest projecte, creus que hi haguessis anat igualment?

Sí, ja venia de mi. Això crec, però s'ha de donar una visió crítica. Allà hi ha una realitat, i aquí una altra. Penso que sempre és bo donar-ho a conèixer.

> Que en treus del voluntariat?

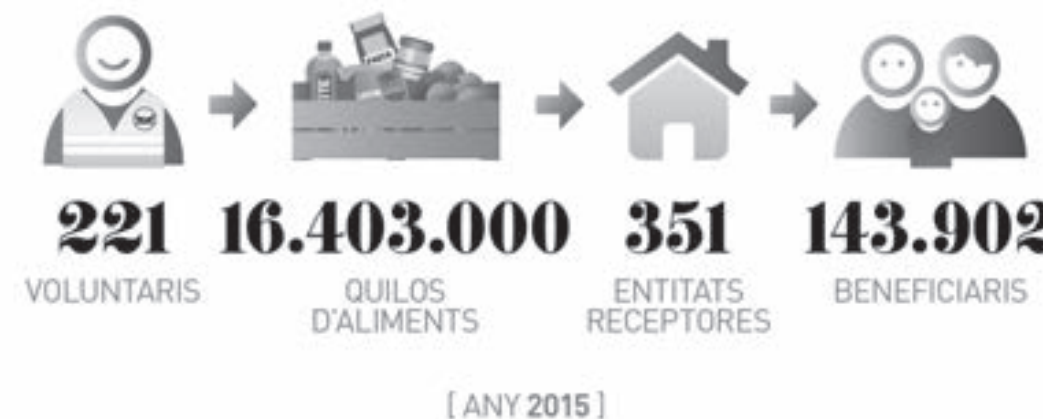
Contradiccions. I que ajudar està molt bé. Conèixer què està passant t'aporta molt com a persona i als altres també. És un aprenentatge comú. Fer les coses per als altres i amb el cor té un valor molt important en aquesta societat.

Vincles

Què és el Banc dels Aliments?

Jordi Granyó
Equip de voluntaris escoles

El Banc dels Aliments de Barcelona és gestionat per una fundació privada benèfica independent, apolítica, aconfessional i sense ànim de lucre, l'objectiu principal de la qual és recuperar els excedents alimentaris i distribuir-los entre les entitats locals perquè els facin arribar a les persones necessitades.

QUÈ FA EL BANC DELS ALIMENTS?

1. La lluita contra el malbaratament i la fam més propera: Els aliments procedeixen bàsicament de la sobreproducció.

2. La primacia de la gratuïtat: Els aliments es reben i es distribueixen gratuïtament.

3. La seguretat d'una distribució justa: La distribució dels aliments es fa a través d'entitats benèfiques homologades, que per la seva relació directa amb les persones necessitades poden assegurar que els aliments arriben al seu destí.

4. Coordinació i gestió gràcies a la participació de voluntaris. Actualment comptem amb la valuosa col·laboració de més de 219 voluntaris.

COL-LABORACIÓ ICCIC- BANC DELS ALIMENTS

Quatre escoles de la Institució Cultural del CIC, escoles Thau de Barcelona i Sant Cugat, CIC Escola de Batxillerats i CIC Escola de Cicles Formatius, estan incloses en el Programa Escoles del Banc dels Aliments. Aquestes escoles organitzen periòdicament recaptres d'aliments, i voluntaris del Banc hi imparteixen xerrades de sensibilització sobre la pobresa alimentària i el malbaratament d'aliments.

www.bancdelsaliments.org

